

Consells a les nenes dels 40 a 65 anys

(especialment dedicats a la Pujolar, Gifre, Casadellà i Cecília. El segon reservat a les casades Boada, Agustí, Brussosa i Corras).

Avui vaig a donar-vos uns bonics recreus per passar la tarda a casa quan no es vol sortir.

L'ànec marejat. Volqueu en el saló o saleta de casa vostra totes les cadires, butaques i gerros que tingueu a mà, i també el piano, si és possible fet a bocins, deixant entre aquesta pila d'objectes tres o quatre camins practicables. En un d'ells feu-hi un parell de forats a terra de manera que el que hi caigui s'enfonsi fins al nas caient-hi de peus, o fins als peus caient-hi de nas. En un altre camí poseu-hi una lluna, palanganes d'aigua, etz. Sols n'hi ha d'haver un sense cap obstacle, o sigui el bo, i per resultar millor, en aquest s'hi deixa lligat un gos foll al final. Preparat així l'escenari, ara comença el joc.

Tapeu d'ulls amb un mocador a la persona més caracteritzada de la reunió, millor un vellet, i li feu donar voltes a l'entorn d'una cadira a força de fuetades. A la mitja hora està l'home que no s'aguanta. Ja tenim l'ànec marejat. Aleshores es dúu al saló obligant-lo a passar d'un costat a l'altre sempre amb els ulls tapats. És molt divertit el veure com no sap trobar els camins i ensopega amb el piano i les cadires. Al fi es fica per un i paf! ja ha caigut en un forat. Si cau de peus se li donen dos punts que serveixen pel joc; si cau de cap se li donen els punts que bonament facin falta. Surt del forat i desseguida ensopega amb la lluna fent-la bocins. Aleshores paga penyora. Si es fica pel camí bo, o sigui el del gos foll guanya el joc i no s'ha de fer més que matar el gos per rescatar el cadavre del jugador, perquè els gossos folls són molt barroers.

Es un joc molt divertit i no cansa.

Pim, pam, pum femení.-Es reuneixen quatre o cinc matrimonis a casa de l'un per passar la tarda. Les cinc senyores s'asseuen a la barana del balcó de cames a fora. Els marits es treuen les americanes i des de certa distància van llençant planxes, plats, paelles, etz. als caps de les senyores

Les preguntes idiotes de l'ONCLE JOAN

Quin dia ha estat el més feliç de la seva vida? i quin el més desgraciat?

El més feliç; el dia que l'Esquerrà em va pagar les 17'50 pessetes que em devia.

El més desgraciat, el dia que les hi vaig deixar.

RAMON DE NOVETATS

Tots els dies són bons pels que estan en gràcia de Déu, però per a mi el millor dia ha estat el que em vaig casar. Desgraciat?... ah, sí, el dia que em vaig fer d'«Acció Catalana».

JOAN DE GARGANTA

El dia de la primera comunió fou el més feliç.

El més desgraciat, el dia del miting de la Lliga.

EL FERRER (comunista)

Feliç fou el dia que vaig tenir el primer noi. Desgraciat el dia que aquest noi em demanà el primer duro.

MIQUEL PUIGVERT

El dia més feliç fou quan vaig conèixer a n'en Trevijanó. El més desgraciat? Amos andal el sabeu prou; Aquell dia que vaig dir allò de «yo no soy catalán ni mucho menos.»

JOSEP PUJOLAR

Recordo un dia feliç; un dia que a casa van matar una oca per dinar. Desgraciat ho és cada dia que em toca menjar col i bròquil.

ALEXANDRE CUÉLLAR

que formen el pim, pam, pum. Se sap quan s'ha fet blanc perquè la senyora tocada desapareix del balcó.

Els premis són: El marit que fa caure a la pròpia senyora paga penyora d'una cigarrera a cada jugador. Així s'eviten les trampes perquè a la millor marit i muller estan d'acord, i això no val. Quan un jugador envia a la senyora d'un altre a la casa del davant, el marit paga un biftec amb patates al triomfador. Si s'acaben les senyores es suspèn el joc i els jugadors poden posar-se altre cop les americanes i anar-s'en al cine.

Un altre dia us donaré l'explicació de jocs nous i bonics. En sé un que s'anomena «Com descuartitzar una sogra?» que és pistonut perquè sí. I, molt fàcil.

L'ONCLE JOAN

J. FAJULA

DENTISTA